
L-ELEMENT ROMANTIKU F' "IL-JIEN U LILHINN MINNU"

Joseph Vella

II-Problema tal-Poezija

Il-Jien u Lilhinn Minnu hi poezija u mhux trattat filosofiku, jew ġustifi-kazzjoni teologika ta' l-eżistenza t'Alla. Lanqas ma hi tweġiba razzjonalment riġida ghall-problema ta' l-eżistenza umana. Ma' dan kollu Dun Karm stess ighidilna f'"Erba' Kelmiet Qabel" li meta kitibha kien imqanqal mir-razzjonalizmu ta' René Descartes u l-emozzjonalizmu ta' Blaise Pascal. Għaliex la l-wieħed u lanqas l-ieħor — maqtughin minn xulxin — ma jistgħu jsolvu l-problemi ta' Lilhinn Minnu.

"Il-bniedem għandu Mohħ u għandu Qalb. Bil-mohħ jifhem u jirraġuna; bil-qalb iħobb u jixtieq. Dawn iż-żewġ fakultajiet fil-bniedem huma bħaż-żewġ kefek fil-miżien; jekk ma jkunux mħabbrin, ma jgħidulek qatt is-sewwa. Raġuni bla mħabba aktarxi hi kiesha, egoista, kburija; imħabba bla raġuni aktarxi issibha mħeġ-ġa żżejjed, għaqgħilija, halja."

Ir-Razzjonalizmu ta' René Descartes jixbah hafna lil ta' l-ewwel; l-Emozzjonalizmu ta' Blaise Pascal jixbah hafna lil tat-tieni.

"Bħal żewġ roti ta' karettun, dawn iż-żewġ qawwiet jehtiġilhom iduru ndaqs, jimxu flimkien; jekk le, tiġrif, ksur u mewt ikun it-tniem tagħhom."

(*Erba' Kelmiet Qabel*)

Jew kif Dun Karm ighid fil-poezija tiegħu:

"Jista' qatt il-miżien jiddaqqa f'sikku jekk keffa tkun mimlija u l-oħra fiergħa?"

Flimkien mar-razzjonalizmu Cartesjan hawn Dun Karm jidher li qed jirrifjuta wkoll l-intelligo ut credam ta' Abelard, jiġifieri ma jaqbilx li l-bniedem bir-raġuni biss jasal biex jagħraf t'Alla. Dun Karm ighid li l-Jien tar-raġuni irid ikun meghju mill-"*"Emmna, il-Credo ut intelligam ta' Santu Wistin"*". Hekk ukoll ighid fil-poezija:

"Nemmen. Kelma qalila imma sabiħa:
Caħda tal-Jien u l-akbar wetqa tiegħu."

Il-Fidi, irid ighid Dun Karm, tidher li tiċħad ir-Raġuni, iżda fil-fatt mhux biss ma tiċħadhiex imma twettaqha, jew ahjar “twieżen lir-Raġuni”. Għalhekk Dun Karm jidher li qed ihaddan il-Credo et intelligo ta’ San Tumas.

Ir-Razzjonalizmu ta’ René Descartes (1596 — 1650)

Filosfu u matematiku kbir, René Descartes halla l-filosofija skolastika biex jibni oħra ġdida fuq metodu aktar preċiż u rigoruz bħal dak tal-matematika. Għalhekk qiegħed kollox — anke l-eżistenza t'Alla u dik personali — fid-dubju metodiku. Fl-1619 skopra l-eżistenza tieghu nnifsu bl-affirmazzjoni “*je pense donc je suis*”. La qed nahseb u niddubita, allura neżisti. B'hekk il-primat Descartes jagħti lir-raġuni umana, biex imbagħad jitlaq minnha u jiskopri l-eżistenza t'Alla u dik empirika. F'mohhu nduna li għandu l-kunċett ta’ perfezzjoni. Dan il-kunċett, din l-idea, ma tistax teżisti f'mohhi, qal Descartes, li kieku ma jeżistix *Esseri Perfett* barra minni li jiġiustifika din l-idea. U dan l-esseri perfett hu Alla. Fil-fatt dan hu parti mill-Argument Ontologiku ta’ Sant Anselmu. B'hekk Descartes deherlu li sab l-eżistenza t'Alla bir-raġuni umana biss. Din l-insistenza fuq ir-raġuni holqot ir-Razzjonalizmu Cartesjan li sar popolari hafna fl-Ewropa. Serva wkoll biex jinbena l-ideal tal-Klassičiżmu, jiġifieri li r-Raġuni hi l-fakulta’ infallibl li twassalna għall-Ġmiel, hekk kif fil-filosofija twassalna għall-Veritā. Hemm xebh kbir bejn Descartes u Boileau.

L-Intuwizzjoniżmu ta’ Blaise Pascal (1623 — 1662)

Bhal René Descartes, Blaise Pascal minn ċkunitu kellu ġibda kbira għall-Matematika. Iżda f'hajtu hadha hafna kontra r-Razzjonalizmu ta’ Descartes. Dahal f'Port Royal, il-kunvent ta’ Parigi li kien magħruf għall-Ganseniżmu fis-seklu sbatax, biex jaġhti hajtu lil Alla. Mis-sena 1656 sakemm miet halla l-ġlied teologiku, sar bniedem mistiku, u miet kattoliku. Fl-1670 ippubblikaw il-hafna noti li halla taht l-isem ta’ *Pensées sur la Religion* fejn jiddistingwi bejn l-ispirtu razzjonal mil-ispirtu ta’ l-intuwizzjoni. L-Intuwizzjoniżmu ta’ Pascal kien rejazzjoni kontra r-Razzjonalizmu ta’ Descartes li, bħalma ghedt, kien popolari hafna fi Franzia. Pascal isostni li bir-Raġuni l-bniedem jista’ jasal fl-eżistenza t'Alla, iżda ma jsirx jaf min hu Alla. Hekk ighid Pascal: “Ainsi on peut bien connaître qu'il y a un Dieu sans savoir ce qu'il est.” Alla tagħna, ikompli Pascal, mhux Alla tal-filosfi, iżda Alla ta’ Abraham, Alla ta’ Izakk, Alla ta’ Ġakobb, Alla ta’ Gesù Kristu; Alla li juri ruhu lill-qalb tal-bniedem li jfittxu — il-grazzja t'Alla mogħtija lill-bniedem permezz ta’ Kristu, il-Medjatur bejn Alla u l-Bniedem.

Pascal ighid ukoll li l-qalb għandha r-raġunijiet tagħha li l-mohħ ma jif-himx. Jew ahjar, il-mohħ jifhem ix-xjenza empirika iżda ma jista’ qatt jifhem min hu Alla. Għalhekk il-veritatiet reliġużi, Pascal ma jippruvahomx birraġuni iżda bil-qalb, bl-intuwizzjoni, b'din il-fakultà li tagħraf mingħajr rikors għar-raġuni sillogištika. Għal Pascal iċ-ċertezza ta’ l-intuwizzjoni hi superjuri għaċ-ċertezza razzjonal, geometrika, xjentifika — ċertezza li ma tikkonvin-

ċix il-mohħ iżda tqanqal il-qalb. Jigifieri r-Raġuni tilhaq il-quċċata tagħha meta tittraxxendi lilha nfisha bil-Fidi. Għalhekk l-intuwizzjoni Pascaljana hi aktar axxeži milli dimostrazzjoni.

Il-Jien

Hassejt din il-ħtieġa li nagħti tagħrif fuq Descartes u Pascal għax mingħajru ma tistax tifhem il-problema ta' *Il-Jien u Lilhinn Minnu*. Infatti, Dun Karm jiftah il-Poezija tiegħu b'affirmazzjoni li l-Mohħ (il-Jien, ir-Razzjonalizmu Carteżjan) wahdu ma jasal qatt biex jifhem il-misteri umani, bħat-tatbija u l-mewt, u hwejjeg ohra lilhinn minn dan l-univers, bħalma hi l-eżistenza t'Alla.

“Hsiebi (ir-Raġuni) bhal aghħma: biex isib it-trejqa
ietektek bil-għaslu kull pass li jagħti;
jimxi qajl qajl u qatt ma jaf fejn wasal:
dalma kbira tostorlu l-Kif u l-Għala.”

Il-versi ta' wara juru li l-ġmiel ta' l-Univers ma jagħtih “ebda tweġiba”. Dun Karm ihoss bħal konfliett intellettuali ġo fis, għax jara li mohħu jista' jifhem hafna hwejjeg fl-Univers iżda mhux kollo. Jista' jifhem biss il-*phenomena* iżda mhux in-Noumena, u għalhekk “jilbet”, bħal jiddispra. Dun Karm iġħid:

“Mela ma tiswa xejn il-Fehma.”

għax ir-Raġuni umana hi biss “dahk u frugħa”. Veru dan? Jidħirli li meta Dun Karm qabad il-problema tat-tatbija u l-mewt kien jaf li din kienet sa twasslu f’*Cul-de-Sac* intellettuali għax it-tatbija u l-mewt fihom infuħom huma assurdi. iżda dan ma jfissirx li r-Raġuni Umana ma tistax tasal għand Alla. Toroq, bhall-Quinque Viae ta' San Tumas u oħraejn, jistgħu jwassiluna fl-affermazzjoni ta' l-eżistenza t'Alla bhala Esseri Etern li jista' kollo u jaf kollo, il-bidu u t-tmiem ta' kulma jeżisti, il-kawża-mħux-kawżata tal-Big Bang li minnha hareġ l-Univers kontingenti u ahna miegħu. Bhala wieħed li studja l-filosofija skolastika dan Dun Karm sata' għamlu, iżda m'għamlux. Baqa' mwaħħal mal-problema tat-tatbija u l-mewt umana li, bħalma ghedt, ma tif-himhomx bir-raġuni biss. Hawn ir-Razzjonalizmu ta' Descartes ma jwasslekk. Għaliex trid il-Fidi, jew ahjar l-intuwizzjoni ta' Pascal.

Dun Karm däħħal dan i-element Pascaljan fil-poezija tiegħu permezz ta' “Lehen mohbi” li qed iċānfru u jdawl fl-istess hin. Ifakkrek fil-*Leħen Irqiq* li sama' Iżajja wara t-tempesta. Dan il-leħen tal-intuwizzjoni jieħu dimensjoni tant kbira fil-qalb ta' Dun Karm li ċ-ċertezza tiegħu tissupera d-dubji razzjonal. Sewwa qal Pascal li l-intuwizzjoni ma tikkonvinċix il-mohħ iżda tqanqal il-qalb. Infatti hekk ġara f'Dun Karm; il-Fidi ġagħli lu jifhem li l-oħra raġuni umana hi dik li tagħraf il-limitazzjoni tagħha vis-à-vis l-Infinit. Ir-Razzjonalizmu wassal lil Dun Karm għal din l-affirmazzjoni:—

“Mhux bin il-ghaqali
tibni biex thott, tpingi s-sabih u thassru.”

Iżda l-Intuwizzjoni tal-qalb wasslitu għal

“Mhux għaqli
tibki lill-qamha u ma tifrahx bis-sbula.”

Għal wieħed li jemmen, il-mewt mhix iż-żejjed assurda, bħalma hi għal Jean-Paul Sartre, iż-żda għandha tifsira kbira bħalma jgħid Kierkegaard. It-tbatija umana tifhimha biss f'għaqda ma' dikk ta' Kristu.

“Kulhadd imsallab, għaliex Kristu msallab.”

Anke fl-attitudni tiegħi lu ġejn Kristu bħala “Il-Medjatur”, Dun Karm jieħu hafna, forsi mingħajr ma jaf, minn Pascal, li jgħid li kull deiżmu li jwarrab lil Kristu jixbah lill-ateżmu.

Il-hin kollu tidher ċara fil-poežija l-għieda spiritwali tal-protagonista, u naraw żvilupp psikoloġiku kontinwu li jibda bid-dubji kbar li jgħiblu r-Razzjoni naliżmu. Iż-żda Dun Karm ma jaċċettahx mill-ewwel id-dawl tal-Fidi. Ihossu għadu f'salib it-toroq.

“fejn tinfraq fi, tnejn it-triq tal-Hajja,
it-triq tal-Jien, u t-triq ta' Lihinn Minnu.”

u ċ-ċpar jikkber u harstu tiddennes u tagħma għal-kollox. Il-limitazzjoni intellettuali ġgagħlu jagħraf iċ-ċokon tiegħi — “hassejtni ċkejken... quddiem klobor bla xtut.” Jixtieq, illebbet fuq, “iż-żiemel tad-dehen” tiegħi biex jinfed il-“hitān tal-bronz” li qed jostrulu l-klobor tal-Univers. U jerġa’ jaqa’ fid-dubji u jsejjah “ħolma qarrieqa” dak il-ferħ artistiku li kien wiegħdu l-Għmel poetiku.

“Oh frugħa fiergħa
ta' ġid, ta' għerf, ta' klobor, u ta'.....*Mħabba*.”

Tweġiba Romantika

Kellu jkun l-element romantiku tal-*Imħabba* lejn ommu li ressqu definitivament lejn Alla.

“U jien ħabbejha
lil din ix-xwejha fl-hena ta' tħalli,
fil-milja tar-rgulija u għadni nħobbha
bil-qawwa kollha.”

Hawn Dun Karm jiskopri li “l-*imħabba ma tmux*” u jekk Alla li halaqha f'qalb il-bniedem jidher il-milja tagħha, “jiċċad lili nnifsu, u mhux habib tas-

Sewwa." Dun Karm jara tifsira eterna f'din il-parabola tal-evoluzzjoni tal-Imħabba li titla' mill-elementi mingħajr ħajja (il-baħar iħus ix-xtajta), u tib-qa' tielgħa 'l fuq fis-siġar u l-ward, l-annimali u l-bniedem. Iżda l-Fantasija tiegħu ma tqafxf hemm. Hi tara traġettorja ġierġa minn din "l-imħabba li thaddan lin-Natura" biex tinghaqad ma' l-Imħabba Perfetta li hi Alla, il-Milja tal-imħabba umana. Tixbah hafna din it-tifsira li jaġħi Dun Karm tal-imħabba lit-tifsira li jaġħi Teilhard de Chardin lit-traġettorja tal-parabola tal-Evoluzzjoni li għaliex issib il-milja tagħha f'Omega Point li hu Alla.

Il-kelma *Fantasija* fil-vers

"u taħkem aktar minnha l-Fantasija"

u li twassal lil Dun Karm għand Alla, għandha ħafna *tifsira romantika*— għax din il-Fantasija mhix xi ħolma mhux fundata, mhix xi invenzjoni, iżda vera *Immaġinazzjoni* fis-sens ta' Coleridge, Keats, u Conrad, jiġifleri mibniha fuq ir-realtà umana. Li jrid iġħid Dun Karm hu dan: jista' qatt ikun li l-imħabba umana li gie li tasal fil-perfezzjoni tagħha, bħal fil-każ ta' Patri Kolbe li taħajtu għal ħaddiehor, tispicċa fil-qabar? Jista' jkun li l-imħabba hi illużjoni biss għalkemm forsi għal xi whud hi illużjoni neċċessarja? Jew l-imħabba umana għad tinghaqad ma' Mħabba akbar minnha li hi Alla nnifs? Nara wkoll f'dil-Fantasija Dun Karmiana tal-imħabba bħal solidarjetà romantika — kważi fis-sens ta' Novalis u Schlermacher — li tgħaqquad l-imħabba tan-Natura ma' dik umana, ma' dik Divina — l-idea ta' l-imħabba t'Alla f'kollo.

Fis-sens filosofiku Dun Karm għandu raġun. Dawk il-fatti realistiċi umani, bħall-Čmiel, l-Ordni, il-Gustizzja, il-Moralità, il-Verità, l-Imħabba, li x-xienza ma tistax tispjega iżda li jeżistu, jitkolbu spiegazzjoni u għal min jaf jara-hom *sub specie aeternitatis*, għandhom tmiem etern, bħal ma sew iġħid Keats:

"A thing of beauty is a joy for ever."

Il-Konverżjoni tal-Protagonista

Il-konverżjoni tal-protagonista mqanqla mid-dehra kbira tal-Imħabba tnissel fihi umiltà li biha jagħraf l-iż-żball tas-supervja tal-Jien bħala "Għadu tas-Sema" u jitlob mahfra. Din il-konverżjoni spiritwali ġġiżi fih bidla psikologika wkoll

"Qomt mill-art mibdul fi bniedem ieħor."

F'dan iż-żmien ta' Katharsis, ta' tisfija tar-ruħ, Dun Karm jibda jara čar u jifhem:

"Issa qed nara u nifhem
nifhem kif il-werqa
għandha tidbiel, tisfar u fl-ahħar taqa'
biex tibqa' ħajja s-sigra."

Jara li kollox qieghed f'postu u jieqaf jistaqsi ghax jifhem li

"Int biss il-Bidu,
 Int biss it-Temma.....
 fik biss il-Kif u l-Għala
 ta' kulma sar, ta' kulma jsir ġo fija,
 ta' li jiġri madwari."

Din hi konklużjoni spiritwalment deġittima ghax il-mistiċi, wara li jinqatħu mill-art permezz tal-axxeži tal-intuwizzjoni jew ķif isejħilha San Gwann tas-Salib "il-lejl iswed tar-ruh", jifhmu wisq aktar lil Alla mir-raġunar silloġistiku. Alla tagħhom mhux l-allā tal-filosfi, iż-żdra Persuna, Imħabba, Qdusija, Rikkezza, Alpha u Omega ta' kollox. Hu jenfagħhom f'rivelazzjoni u mħabba divina. Il-hajja mistika hi *Esperienza* ta' għaqda m'Alla.

Fl-ittra tiegħu lill-Efesin, San Pawl jitlob "biex Alla ta' Gesù Kristu jagħtikom l-gherf u r-rivelazzjoni biex issiru tafuh." (x.1,17)

B'din l-affirmazzjoni tal-Fidi, tal-Imħabba tal-qalb, tal-Emozzjoni, tal-Fantasja, tat-Twemmin f'Ommu vera u simbolika tal-Knisja Kattolika, flim-kien mar-rifjut totali tar-Razzjonaliżmu pur, inhoss li Dun Karm qed jaġhti *risposta romantika* għall-problema tal-Jien u Lilhinn Minnu. Hawn Dun Karm iġħaddi min-Neo-Klassičiżmu tal-bidu tal-karriera poetika tiegħu għar-Romanтиċiżmu ta' wara. Il-bniedem ma jgħix bil-mohħ biss iż-żda bil-qalb ukoll. Anzi nara li ġhalkemm Dun Karm fil-bidu jafferma bilanċ bejn it-tnejn, il-konklużjoni hi aktar romantika u Pascaljana milli Tomista.

Bhal Pascal donnu aktar iħossu milqut mill-Credo ut intelligam ta' Santu Wistin. Infatti jasal li jghid f'għeluq il-poezija li l-Jien hu Ghajb.

"Issa mexxini Int, ghax fik biss nagħraf
 il-ġħajb tal-Jien u l-Għmel ta' Lilhinn Minnu."